

har ingenlunde taget Overpris, det er private, der har taget Underpris, saa bør den højtærede Indenrigsminister erindre, at Maksimalprisen ikke behøver at være Mindstepris, og en saadan Opfattelse burde navnlig ikke præge en Statsinstitution. Har Privatmanden kunnet sælge sine Brunkul til en Pris af 5 Kr. pr. Ton under det, Staten tilbød sine Kul til, nærer jeg ikke Tvivl om, at det i Virkeligheden er Udtryk for, at ved denne Pris kunde Privatmanden faa sine Produktionsomkostninger dækket, medens Staten først ansaa sine Produktionsomkostninger for dækkede og en rimelig Avance tilvejebragt, naar man naaede op paa Maksimalprisen.

De Tal for Resultatet af Statens Omsætning af dansk Brænde, jeg nævnedes, findes i Brændselsnævnets Skrivelse, og jeg har overhovedet ikke nævnt dem med nogen som helst tendentiøs Hensigt, slet ikke. Det viser sig faktisk, at Reservebeholdningen staaer Staten i 65 000 Kr., det viser sig endvidere faktisk, at af de gennem Nationalbanken anviste Forstrækninger staaer der endnu tilbage for Nævnets Regning 143 000 Kr., altsaa maa de 78 000 Kr. enten være anvendte paa en Maade, som ikke fremgaar af dette Regnskab, eller ogsaa maa Beløbet findes paa Brændselsnævnets Konto i en eller anden Bank. Jeg har spurgt den højtærede Minister, hvor dette Beløb findes, om det er Administrationsomkostninger, eller om det i Virkeligheden er til Stede andetsteds. Jeg finder, at en saadan Forespørgsel skulde paa Rigsdagen kunne rettes til den højtærede Minister, uden at Forespørggerens Motiver til at rette denne Forespørgsel skulde gøres til Genstand for en Omtale som den, den højtærede Minister har ladet mine Motiver til at stille denne Forespørgsel blive til Del.

Om Tøryene skal jeg i øvrigt ikke udtale mig. Jeg tror, at mit Standpunkt i denne Sag, som i Virkeligheden er Udtryk for et meget stort Antal Medlemmers Stilling til dette Spørgsmaal her i Tinget, er tilstrækkelig vel kendt. Skulde Forholdene i væsentlig Grad ændre sig til det værre, eller skulde den Bedring med Hensyn til Tilførsel af udenlandske Brændselsmaterialer, man har Lov at haabe paa, udeblive, ja, saa har den højtærede Indenrigsminister i Forbindelse med Afviklingsudvalget i Henhold til Loven af 30. August 1919 Adgang til at søge en Regulering gennemført paa dette Omraade i Sommeren 1920. For Øjeblikket har Udvalget ikke ment, at der var Anledning til at beskæftige sig med den

Sag, og andet har jeg ikke villet udtrykke, hverken med Bemærkningerne i Betænkningen eller med de mundtlige Bemærkninger, jeg herom under Behandlingen har fremsat.

Sluttelig skal jeg sige, at naar den højtærede Minister siger, at ingen kan vide, om Brændselsnævnet kan ophæves den 1. November 1920, bør Ministeren ikke glemme, at naar dette Lovforslag er vedtaget, saa bliver Brændselsnævnet ophævet senest 1. November 1920. Om Forholdene saa kommer til at ligge saaledes, at den højtærede Minister skulde finde Anledning til at fremsætte et Lovforslag, der kalder til Live enten et nyt Brændselsnævn eller hæver det gamle op af dets Aske som en Fugl Fønix, ja, det vil Tiden vise; det foreligger overhovedet ikke til Behandling for os i Dag. Men bliver det foreliggende Lovforslag ophøjet til Lov, er Brændselsnævnets Ophævelse fastslaaet dermed, derom tror jeg ikke, der vil kunne tvistes.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem ved, at af alle de Foretagender, som det har paahvilet mig at føre frem her i Rigsdagen, er der intet, som jeg staaer personlig fjernere end alle Brændselsforanstaltningerne. Jeg har intet at gøre med denne specielle Administration. Det Lovforslag, som jeg har forelagt, er ikke udarbejdet af mig. Hele Brændselslovgivningen er ved en Lov af Rigsdagen lagt i Hænderne paa et særligt Nævn, sammensat af særlig sagkyndige tillige med en Repræsentation for Rigsdagen. Jeg staaer altsaa her slet ikke som Fortaler for egne Foranstaltninger, men som Fremfører af et Forslag, udarbejdet af et særlig dertil udpeget Udvalg. Derfor er det ærede Medlems Bemærkninger om, at min Kritik af hans Ordførerskab skulde være Udtryk for en særlig Sensibilitet, ubegrundede. Det er nok muligt, at jeg er noget mere sensibel end det ærede Medlem. Det er jo muligt, at det ærede Medlem hører til de robuste Karakterer, paa hvem intet som helst i Verden gør noget Indtryk. Det ærede Medlems Ordførerskab i Brændselsspørgsmaalet giver mig dette Indtryk, at hans Hud er saa robust, at intet af det, der foregaar i Verden, trænger ind igennem den. Men det ærede Medlem har altsaa ingen Begrundelse for at mene, at min Kritik af hans Angreb skulde bunde i nogen Stemning hos mig overfor Angreb paa noget, som jeg havde foretaget. Jeg